

Buddhistické obrázky ze Souboru Husheng tvoří významnou skupinu Feng Zikaiových obrázků manhua. Obrázky První a Druhé sbírky současně představují reprezentativní soubor Feng Zikaiových vrcholných manhua.

Obě sbírky lze vnímat jako celek, který nabízí překvapivě široké spektrum pojetí nábožensko-filosofického ideálu nezabíjení a ochrany všeho živého.

Dílo pojímá buddhistický ideál nezabíjení z různých pohledů. Myšlenkovým základem je buddhistické přikázání nezabíjení zdůvodněné vnímáním jednoty individua a veškerých živých bytostí, které vychází z teze o neustálém koloběhu převtělování. Poselství obou sbírek bylo též výrazně ovlivněno praxí mahájánového buddhismu, který současně výslovně formuluje požadavek ochrany živých bytostí, jejich osvobození, zdůrazňuje nutnost příklonu k vegetariánské stravě a zároveň vyzývá k aktivnímu šíření těchto postojů.

Výrazně buddhistický postoj je patrnější v První sbírce. Tuto sbírku Feng Zikai připravoval krátce po své konverzi k buddhismu a při práci úzce spolupracoval se svým celoživotním učitelem, buddhistickým mnichem, Mistrem Hongyim. Tyto dvě skutečnosti určovaly směřování celé První sbírky. Ve srovnání s Druhou sbírkou je První sbírka svým vyzněním apelativnější, obsahuje řadu obrázků a textů, jejichž působivost je založena na šokujících přírovnáních, která svědčí o tom, že jednou z hlavních pohnutek tvůrců sbírky byla snaha přesvědčovat o nesprávnosti zabíjení živých tvorů. Sbíрку doplňuje obsáhlý doslov, v němž je nezabíjení obhajováno z čistě náboženských či věroučných pozic.

Druhým postojem, který je v První sbírce přítomen, je pojmání nezabíjení z pohledu negativního vlivu, které takové jednání má na osobnost člověka, tedy z konfuciánského pohledu kultivace osobnosti.